

[Niels Mørk.]

række. Samtidig giver denne metode den fordel, at de medborgere med små grænseindtægter, som i dag ikke har fuld indtægtsbestemt pension på grund af deres egen indtægt, hjælpes først; senere hjælpes den gruppe, der kun er berettiget til mindstepensionen, som i øvrigt helt forsvinder efter 1970. Til eksempel får et ægtepar med en arbejdsindtægt på 8.700 kr. i dag folkepensionen reduceret med ca. 1.000 kr. årlig. Den første etape af forhøjelsen af det fradragsfrie beløb med 1.000 kr. vil give omtalte ægtepar ret til fuld folkepension. Hvis vi tager et ægtepar med privat pension, vil dette ægtepar i kraft af 30 pct.s reglen være væsentlig bedre stillet, idet en privat pension på ca. 9.000 kr. i dag giver ret til fuld folkepension. Når det fradragsfrie beløb forhøjes i første etape, kan privatpensionen nå op til ca. 11.200 kr., før reduktion af folkepensionen sker. Det vil sige, at fra 1. april 1965 kan nævnte ægtepar have privatpension eller en livrente på ca. 11.200 kr. plus fuld indtægtsbestemt folkepension, som til den tid vel vil ligge omkring 8.000 kr., eller sammenlagt en ydelse omkring 19.000 kr.

Angående lovforslagenes konsekvenser for tjenestemændene — og disse lovforslag må givetvis få konsekvenser for tjenestemændene — vil jeg gerne understrege ministerens bemærkninger herom. Om tjenestemændene vil blive omfattet af reformen eller ej, overvejes i et udvalg under finansministeriet, som skal afslutte sit arbejde, inden loven træder i kraft den 1. april 1965.

Der er grund til at nævne, at ministeren på alle væsentlige punkter har fulgt kommissionens indstilling. Det gælder bl.a. retten for personer under 67 år, herunder enlige kvinder og kvinder mellem 62 og 67 år, som er gift med folke- eller invalidepensionister, til at bibeholde indtægtsbestemt folkepension. Også den nugældende dispensationsregel for de 60-årige opretholdes i den skikkelse, den har nu. Der er i lovforslagene taget hensyn til de særudtalelser, som er fremført i kommissionen af regeringspartierne og pensionistforeningernes kontaktudvalgs repræsentanter og af socialdirektør Orla Jensen.

Disse særudtalelser går på, at da indtægtsreguleringens afvikling ikke i sig selv vil forbedre forholdene for de mange folkepensionister — det er jo det store antal af pensionisterne, der oppebærer fuld folkepension — og da de heller ikke omfattes af tillægspensionen, må der samtidig gennemføres forbedringer for disse pensionister, som i det væsentligste kun har pensionen at leve af. Det ville også efter vor opfattelse have været helt urimeligt, hvis man ikke gjorde noget her, da indtægtsreguleringens afvikling jo indebærer dette, at to grupper ældre vil få større ydelser end hidtil, nemlig dels dem, der hidtil har fået nedslag i folkepensionen, dels dem, som har været afskåret fra pensionen, men som efter 1957 har fået mindstepensionen. Derfor indføres det nye pensionstillæg på 900 kr. årlig, ens for ægtepar og enlige, plus sygekassekontingentet. Dette foreslås gennemført over en 3 års periode til alle folke-, invalide- og enkepensionister, hvis egen indtægt ikke overstiger 1.500 kr. og 1.000 kr. årlig henholdsvis for ægtepar og enlige.

Mig forekommer denne ordning at være en god og en heldig løsning, og det samme gælder bestemmelsen om, at de pensionister, som er så heldige at have en pensionistbolig, kun er berettigede til halvt pensionstillæg plus sygekassekontingent, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Der vil måske være dem, der mener, at det er ulogisk, samtidig med at bestående skel ophæves, at indføre nye; jeg tænker her på de foreslåede spærreregler i forbindelse med pensionstillægget. Efter min opfattelse er disse spærreregler socialt set nødvendige, når formålet er, som det nu engang er tilfældet, at hjælpe de vanskeligst stillede af pensionisterne. Når dette pensionstillæg, som inklusive sygekassekontingent vil udgøre 1.188 kr. for ægtepar og 1.044 kr. for enlige, er helt gennemført og bliver koblet sammen med det for nylig vedtagne tillæg i henhold til helhedsløsningen og den pristalsportion, som nu bliver aktuel, vil de dårligst stillede pensionister få en tiltrængt forbedring af deres kår, en forbedring, som betyder, at pensionen vil blive løftet op til vel omkring 45-46 pct. af en ufaglært arbejders helårsløn.